

הכדורגלן מספר 1

של אסיה טוען:

ידיביו הפסידו כי

איבדו את עצביהם!

היה חבול גדול

בין ציריך ושפר"ה

כשעדינו למישחק הגמר על הגביע נגד אינדונזיה, ידעתי שאנחנו מוכרחים לתת גול ישר בהתחלה. אם ניתן גול מוקדם — זה יהיה יותר טוב בשבילנו. את זה כדור קיבלתי כבר בדקה הראשונה. עברתי קצת את חצי המגרש, ובעטתי. לא התכוונתי

חברות שם היו נערות חיי לאנדניות שבילו עם כדורגלני נבחרת הנוער. מימין: נתן הירש, שמואל דויד, משה עוזרי, יצחק דרוקר, שאול חייק, ויהושע פיינגבוים.

חברה נא היא מרגלית צלי ניקר, האחות בידו של יורא (גייג) שפיל נמל התעופה בלוד. 1500 משוגעים לכדורגל הריעו לשפיר גל וחבריו, כמעט חנקו אותם מרוב התלהבות.

שיהיה גול, אבל רציתי מאוד שיהיה, וזה היה.

הם לא יכלו לעשות כדום

אחרי זה עשיתי עוד גול. עברתי חצי מגרש עם הכדור, ובדיוק על 16' עשו לי פאול. בעטתי בעצמי את הכדור. האינדונזים חשבו שאני אבעט בכל הכוח לשער, אבל נתתי פס קטן ליהושע פיינגבוים. הוא בעט לשער, השוער השמט לרגלים של שאול חייק, שהכניס את הכדור לרשת.

ספורט

כדורסל

על מוזבח האהבה

האהבה אוכלת כל חלקה טובה בספורט הישראלי: היתה לישראל קופצת לגובה מצד טיינת, בשם מיכל למדני. כמה שבועות לפני שהיא יכלה לזכות במדליית זהב באלופות אסיה האחרונה, קפצה עליה האהבה והיא התחתנה, במקום לקפוץ לגובה.

השבוע יש קורבן חדש: יצחק הוכמן, כדורסלן אליצור תל-אביב. הוכמן הוא הכוכב החשוב ביותר של אליצור, ורק החודש הוזמן לראשונה לנבחרת העתודה הישראלית. נבחרת זו כוללת את הכדורסלנים המצטיינים במדינה, ש' לא השתתפו באליפות אירופה האחרונה במוסקבה. הם עומדים להשתתף בקיץ בטורנירים בינלאומיים באיטליה.

לא היה כמעט איש מכין המשתתפים בימינו נבחרת העתודה, שפיקפק בכך ש' הוכמן אמנם יסע עם הנבחרת. נבחרת העתודה קיימה מחנה אימון סגור בימון וינגייט שליד נתניה. הוכמן ביקש רשות לנסוע הביתה. מנהל הנבחרת התיר לוני שבתאי שטר קיס אמר "לא" ו' הוכמן אמר "אני ב' כל זאת אסע לתל-אביב". "אם תיסע", השיב לו המנהל, "אין לך כבר עת לחזור לכאן".

הוכמן נסע, מנהל לי הנבחרת הוזמין אותו לביור משמעי פורום רישמית, ביום הרביעי האחרון של "הוכמן נופה כשל עבירה משמעתית".

הסיבה שיצחק ("אוליח") הוכמן (23) כל כך רצה לנסוע לתל-אביב: שם חתכה לו חברתו שחורת השער רחל ("רוחלה") ניסי מוב (בתו של המלחין הארץ-ישראלי המנוח ניסים ניסימוב). השניים עומדים להתחתן ב' חודש יולי הקרוב, ואחילת חושה שפגשה אחת עם רוחלה, חשובה יותר מההצלחה בנבחרת העתודה של הכדורסל הישראלי.

וכך נפל עוד כוכב-ספורט על מוזבח האהבה.

כדורגל הכסף הקפוא

מה קורה למוצי ליאון? רק לפני שנתיים הוא היה אחד מהכדורגלנים הפופולאריים ביותר במדינה. עד היום נאחזים האוהדים הבולגריים של מכבי יפו, שם שיחק, אחרי כל הפסד של קבוצתם: "אם מוצי היה כאן — ההפסד היה לא היה קר לנו".

לפני שנתיים החליט ליאון, מגן נבחרת ישראל, כי מכדורגל אי אפשר לחיות בארץ. בחשאי הוא יצא עם שניים מחבריו לדרום אפריקה, ומאז לא שומעים עליו שום דבר. כמה מהחברים שלו חזרו בינתיים מדרום אפריקה. ליאון, לעומתם, חיכה במשך שנה, כדי שיהיה כשיר לשחק לפי תקנות ההתאחדות הבינלאומית לכדורגל, ואז החל לשחק שם בקבוצת אפולו.

בינתיים קמה בארצות-הברית הליגה המיקצוענית בכדורגל, והקבוצה "לוס-אנג'לס-סן-רוס" אותה מאמן הכדורסלן לשעבר מאקס ווינצ'אק, הכריזה שהנה, כל יום, עומד משה ("מוצי") ליאון לבוא מדרום-אפריקה, כדי לשחק בשורותיה. אך ליאון לא הגיע. מדוע? התברר, כי מנהלי קבוצת אפולו, בה משחק בינתיים ליאון, לקחו ממנו את הדרג כון שלו, כדי שלא יוכל לעזוב את דרום אפריקה ואת קבוצתו, בה הוא השחקן היבולט ביותר. ליתר בטחון הם גם הקפאו, בטענות שונות, את הכסף שהיו לו בבנק. וכדי שהם יהיו בטוחים לגמרי שהוא לא יסע, הם גם הכירו לו בחורה ומדברים על ליבו שהוא יתחתן איתה. ואז, הם חושבים, הוא כבר ישחק בקבוצתם לנצח.

"אוליח"

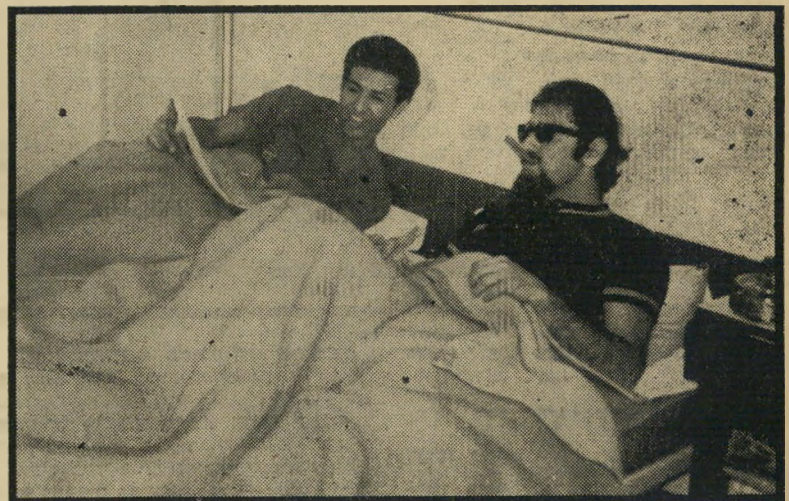

"רוחלה"

אנשים

מי נתן את ההוראה?

אריה צימוקי, כתבו הירושלמי של ידיעות אחרונות, ידוע כמי שמדבר בלחצות פעם בשבוע עם ראש-הממשלה. באידיש, כמובן. לכן התרגלו כבר הרבה פרשנים ועסקנים פוליטיים לייחס חשיבות לכל מי לה שאומר או כותב צימוקי. והנה, הוא אמר לפני חודש שארטר-טו, ולוי אשכול ייצא מתקופת הדיכאון שלו, שבאה עקב משבר האימון בארץ, ויחזור לאיתנו. וכך באמת קרה. אשכול קיבל מצברו טוב, ואומץ וכוח החלטה. והרי כמה דוגמאות: "בצורת ניכנס עכשיו הדור-קרוב שוב לאופ' נה", הסביר אשכול השבוע, "אל למה ש' אני ובן-גוריון לא נצא לדור-קרוב? נקבל סריטה או ניתן סריטה, וזהו!" • כשנשאל מה דעתו על ממשלת הצללים שהציע עורך מנט חדש של דפ"ר, אברהם וולפנזון השיב בתקיפות: "אני קורא מנט חדש!" • כשנשאל מדוע לא, השיב: "מדוע לא? ממני שיש עתונים יותר חשובים! יותר רציניים! יותר מלמדים! יותר משעשעים!" • כשנבקש לתאר את הקרב האחרון בין סוריה, בו הופלו ששה מיגים, הצהיר מיד: "אני נתתי את ההוראה להפעיל מטוסים!" • הוא הוסיף אף בגאווה, כי כל הזמן ישב בחדר המיכצעים של הצבא, שקל הכל ב' מהירות ונתן החלטות מיידיות וללא היסוריים. • על השאלה, "כיצד אתה מגיב על הבדיחות שמספרים עליך?" השיב: "האמת היא שפעם הביאו לי איזה חוברת קטנה טונת. האמת היא שיש בדיחות הראויות לבתי-חוק טובה. איך אמר שלום עליכם? הדוקטורים מצחים צחקו — זה טוב לי בריאות! ואני אוהב בדיחות שיש בהן חידוד וחידוש. אבל יש בדיחות של סתם גסות-רוח. בדיחות שמוששות שעוברות מ' מרגיזות אותי." • גם שר-האוצר פינחס ספיר הגיב על ממשלת הצללים של דפ"ר: "אומרים שחבריה צעירים. כמו דויד בן-גוריון, יאריך ימים, או כמו איצ'ה מאיר לוי, האיש הצעיר, עד מאה ועשרים שנה, או כמו יוסף ספיר ועוד צעירים — אחד-אחד!" • ראש עיריית רמת-גן, אברהם קרייניצי, נשאל השבוע לגילו. השיב ראש העיריה החתיק ביותר בישראל: "אני בן שמונים. זאת אומרת שמונים פלוס. אבל לא הרבה. בחנוכה אהיה בן שמונים ואחת — צעיר בשנתיים בערך מבן-גוריון." • כשנשאל איך הצ' ליה לשבת על כס כהונתו במשך 43 שנה, אמר: "הפסנט הוא בזה שיצאתי מן העם ואני אוהב את העם. כל מה שעשיתי —

אמרגן נלסון וזמר כהן כובשים את אירופה

שלומה של ארצות-הברית. רק אחרי שאל-מגור נתן הסבר מדויק, הותר המיברק למשלוח. • סיפור נוסף הקשור באותם גיבורים: אחרי ההצלחה שקצר טופול ב' לונדון, הבריק לו אלמגור מיברק ברכה בנוסח הבא: "שמחתי לשמוע שרוטשילד הלונדוני עומד לשיר בקרוב, לו הייתי טופול". • שיטה חדשה כדי לפתוח תערוכה. • ציור גילה הצמד הצמדי ונחום אר' בל. הם הומינו עיתונאים לפתיחת תערוכת הציורים שלהם בביתם השני בעיר (הבית הראשון, כידוע, נמצא בתל-אביב). לקחו אותם משם לטיול, הכולל רחצה בים המלח ועליה למצדה. העסק הזה השתלם להם, כי כל עיתונאי קנה מהם תמונה.

רק בשביל עמך עשיתי. • ומה הפסנט לאריכות ימים? הפסנט שלי הוא בזה שהתחלתי לבנות עיר. כמה שמצליחים יותר — מקבלים יותר מרץ.

★ ★ ★

בומבה של שם

הזמר אנריקו מאסיאס, זה שיבוא לישראל לרגל יום העצמאות, גילה השבוע עוד תגלית על קשריו עם אישי צמרת בישראל. הפעם זה נגע לשר המשטרה לשעבר, המנוח בכור שיטורית. "הת' יידדנו כשביקרתי בישראל בפעם הראשונה", סיפר במכתב שהגיע השבוע, "וכששמעתי כי נפטר, החלטתי לחבר שיר לזכרו. אני